

ת"פ 46698/04/14 - מדינת ישראל נגד שמואל חרזי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 46698-04-14 מדינת ישראל נ' חרזי(עציר)

בפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם שמואל חרזי (עציר)

גזר דין

הנאשם שבפניי הורשע לאחר הבאת הראיות בכתב אישום הנושא 6 אישומים.

5 מהאישומים עניינם באליומות, איומים והטרדה כנגד המתלוננת שהייתה בתקופה הרלבנטית בת זוגו של הנאשם ואם בנו.

האישום השישי עניינו בהפרעה לשוטר בכך שכאשר הנאשם נעצר על ידי שוטר, הציג בפניו תעודה השייכת לאחיו והזדהה כאחיו.

העובדות בגין הורשע הנאשם פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ובתמצית יאמר כי המתלוננת והנאשם היו בני זוג בתקופה הרלבנטית, התגוררו בביתה של המתלוננת, והנאשם נהג כלפי המתלוננת באליומות ובאיומים על פני תקופה מתמשכת.

שמעתי את טיעוני הצדדים בפניי ואני סבורה כי כטענת ב"כ הנאשם מערכת היחסים בין השניים אופיינה בחוסר בגרות, בחוסר בשלות ובחוסר הכנה להיותם הורים.

מדובר בשני בני זוג צעירים ולא בשלים, אשר מערכת היחסים ביניהם הייתה מורכבת עוד בטרם נכנסה המתלוננת להיריון והמורכבות והקשיים התרבו מטבע הדברים לאחר שהפכו השניים להורים כאשר הנאשם לפחות התקשה במערכת הזוגית אשר בחלקה נכפתה עליו עקב ההיריון שלא היה צפוי.

המתלוננת הייתה כבת 21 כאשר העידה בפניי והנאשם אינו מבוגר ממנה בשנים רבות ולדברים הייתה השלכה על מערכת היחסים ביניהם.

הדברים באים לידי ביטוי אף בהתנהגותה של המתלוננת כלפי הנאשם כפי שפירט בהרחבה בא כוחו, בכל הנוגע

להתנהלותה של המתלוננת באשר למשלוח מסרונים ובהם איומים בדבר פגיעה בבן המשותף, שינוי הסטטוס בווטסאפ של הנאשם והשימוש בטלפון שלו לשיחות חוץ.

לאחר ששמעתי את המתלוננת ואת הנאשם כמו גם את העדים האחרים, אני מוצאת כי התנהגותה של המתלוננת עולה בקנה אחד הן עם חוסר הבשלות המתואר והן עם הידוע בהתאם לספרות ולפסיקה בכל הנוגע להתנהלותן של נשים מוכות. על רקע זה ניתן להסביר את הישארותה של המתלוננת במערכת היחסים, חרף האלימות שהופעלה נגדה, כאשר מוכר וידוע כי נשים מוכות רבות נוהגות כך בהבין מחד כי מדובר בסיטואציה שאינה טובה עבורן ומאידך ברצון לשמר את המערכת, בוודאי כאשר השניים הפכו להיות הורים לילד קטן ופסיקה בנושא זה צוטטה גם בהכרעת הדין.

כך יש לפרש את הליכתה של המתלוננת לבקר את הנאשם במעצר הבית בו היה מצוי, וכן כאשר היה במעצר ממש.

באשר לערכים המוגנים, הרי שבמעשיו פגע הנאשם בזכותו של אדם לשלום גופו ולהגנה על בטחונו, בוודאי כאשר מדובר במערכת יחסים בין בני זוג וכן בכל הנוגע לאישום השישי, בערך של הגנה על גורמי אכיפת החוק ועל האפשרות המעשית לאכוף את החוק.

בכל הנוגע למידת הפגיעה בערכים המוגנים, הרי שלחומרה יצוין כי מדובר במעשים חוזרים ונשנים ומנגד, ומבלי להקל ראש בדבר, מדובר באלימות שנעשתה ללא חפצים באופן שאינו מתוכנן והיא אינה ברף העליון.

פסיקת בתי המשפט מלמדת על מנעד נרחב של ענישה בעבירות אלימות במשפחה, החל ממאסר מותנה במקרים בהם לקח הנאשם אחריות על מעשיו ועבר טיפול וכלה במאסרים ממושכים.

אך לאחרונה אושר בבית המשפט העליון עונש אשר הטיל בית המשפט המחוזי בהקלו בעונש אותו הטיל בית משפט השלום, ברע"פ 3116/15 בעניין חיים ביסה, נידון הנאשם על פי הודייתו בגין 5 אישומים של אלימות במשפחה כנגד אשתו, אישומים אשר אני מוצאת כי רף החומרה שלהם דומה לאישומים שבפניי.

בית משפט השלום הטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ואילו בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והטיל עליו 18 חודשי מאסר וזאת הן מאחר שהוגש בעניינו תסקיר חיובי והן מאחר שדובר במאסרו הראשון.

כאמור, בית המשפט העליון אישר את הענישה אותה הטיל בית המשפט המחוזי.

באשר לענישה הנוהגת אני מפנה גם **לרע"פ 1293/08 בעניין אלכנסדר קורניק**, במסגרתו הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת איומים בודדת **ולעפ"ג 28500-08-14 (מחוזי - מרכז) בעניין אשתה טלה**.

לאחר ששקלתי את הערכים המוגנים, את נסיבות העבירה ואת מדיניות הענישה הנוהגת, אני מוצאת כי מתחם העונש ההולם הינו 12-24 חודשי מאסר למכלול העבירות אותן ביצע הנאשם.

באשר לנסיבות הרלבנטיות לגזירת העונש בתוך המתחם, הרי שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ולא הקל בעדותה של המתלוננת אשר נאלצה להתמודד עם חקירות ארוכות משך מספר ישיבות.

עוד יצוין כי מדובר במי שחרף גילו הצעיר, לחובתו הרשעות קודמות מרובות והוא ריצה מספר מאסרים.

ב"כ הנאשם הגיש במהלך הטיעונים לעונש חלק מעדותה של המתלוננת בתיק חדש שנפתח כנגד הנאשם, ת"פ 24308-12-14.

המתלוננת העידה במסגרת תיק זה בשבוע שעבר וכאשר נשאלה על ידי ב"כ המאשימה אם היא חוששת מפני הנאשם, השיבה כי אינה פוחדת מפניו וכי היא סבורה כי הבין את שלו ולא יחזור על מעשיו.

סבורה אני כי יש מקום להתחשב בנתון זה כמו גם בעובדה כי אף אם מערכת היחסים בין השניים הסתיימה, הרי שהשניים ימשיכו להיות הורים לילד משותף ויש להתחשב גם בכך כשיקול להקלה בעונש.

במקביל לתיק זה, התנהל בפניי תיק אחר של הנאשם אשר עניינו סחר בסמים ואשר בגינו נידון הנאשם היום ל-25 חודשי מאסר בפועל.

אף כי אני מקבלת את עמדת ב"כ הנאשם כי התיקים נוהלו כמקשה אחת שכן הם נוהלו בנפרד והם עוסקים במהות שונה ובמערכת ראיות נפרדת, הרי שאני סבורה כי לא ניתן להתעלם מהעונש שהוטל על הנאשם באותו תיק וזאת נוכח העובדה שדינו של הנאשם נגזר היום פעמיים, אף אם בשל אישומים שונים לחלוטין ויש להתחשב בנתון זה במאוחד נוכח גילו של הנאשם.

אני סבורה כי ניתן לגזור את הדין מתוך התעלמות בנתון זה. הגם, שמאחר שנוכחה תקופת המעצר בגין תיק הסמים, אני מוצאת מקום לניכוי כפול ואני מוצאת מקום לחפיפת תקופת המאסר בשני התיקים.

נוכח האמור לעיל, ייגזר העונש בתיק זה ללא ניכוי תקופת המעצר החופפת וללא חפיפה בין התיקים, אולם כאמור, תוך התחשבות בהטלת אותה תקופת מאסר.

על רקע זה, ואף שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, אני סבורה כי יש לחפוף את המאסרים המותנים התלויים כנגדו בחלקם הגדול ונוכח דברים אלו **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר מיום 21.4.14 ועד 9.6.14.

2. אני מפעילה מאסר מותנה בן 3 חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 46207-03-13 (שלום-פ"ת) וכן מאסר מותנה בן 8 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 4401-06-10 (שלום פ"ת).

המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה ובחופף ובמצטבר לתקופת המאסר שהוטלה בתיק זה כך שבסך הכל ירצה הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל.

3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.
 4. תופעל התחייבות בת 2,000 ₪ שהוטלה על הנאשם בת"פ 46207-03-13 (שלום פ"ת).
 5. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪.
- הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.6.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- לא ישולם אחד התשלומים במועדו יעמוד הפיצוי כולו לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ה, 21 יוני 2015, בנוכחות הצדדים.